

Sebedestruktivní sociální návyky, osamělost a propaganda

zvedavec.news/komentare/2022/11/9387-sebedestruktivni-socialni-navyky-osamelost-a-propaganda.htm

Když jsem nedávno napsal esej o hromadění věcí – „Poslední pokušení věcí“, mnoho lidí se na mě zlobilo. Jeden přítel mi napsal: „Gratuluji ti a zároveň tě proklínám, že jsi to napsal.“ Myslel to jako doplněk. Já jsem to pochopil tak, že jsem se dotkl citlivého místa, a to odstartovalo řadu dalších úvah o společenských zvyklostech a rozzlobených reakcích lidí, když jsou zpochybňovány.

Někteří lidé, kteří mě kritizovali, si absurdně stěžovali, že podporuji Klause Schwaba a kampaň Světového ekonomického fóra „Nic vám nebude patřit“, proti čemuž jsem od začátku vystupoval. Jiní tvrdili, že útočím na lidi, kteří si uchovávají památky, fotografie apod. a že obhajují život v chatrči. To bylo zjevně nepravdivé. Někteří to samozřejmě pochopili a věděli, že jsem použil extrémní příklad, abych poukázal na **přebytečné skladování** nejrůznějších věcí a na to, jak vysilující je obklopovat se mnohem větším množstvím věcí, než bychom kdy mohli použít, potřebovat nebo dokonce vědět, že máme. Mou případovou studií byl dům mého přítele, který jsme s manželkou právě vyklízeli v rámci vyčerpávajícího případu, který připomínal exorcismus.

Nyní vidím, že existuje jasná souvislost mezi hromaděním – nebo jakýmkoli jiným slovem, které si vyberete pro nadměrné ukládání věcí – a propagandou. Obojí je forma navyklého nepořádku, jedna mentální a druhá fyzická, první vnucená zvenčí a pasivně přijímaná a druhá vytvořená vlastními silami ve snaze chránit se před ztrátou. V obou případech je návrh, že je třeba prozkoumat své sociální návyky, často vítán jako ohrožení vlastní „existence“ a vyvolává hněv nebo odmítnutí.

Sociologové, mezi něž patřím i já, mají pro to, co nazývám sociálními návyky, různé termíny. Nemluví jazykem obyčejných lidí, a tak jejich žargon jen zřídka proniká do běžného diskurzu, aby ho většina lidí slyšela. Takové slovní spojení často jen mystifikuje.

Ale zvyk je prosté a jasné slovo a společenský zvyk jednoduše rozšiřuje význam, který mám na mysli. José Ortega Y Gasset, španělský filozof, a Max Weber jej označovali jako „zvyklost“, než se ustálili na zvyku. I když je slovo usage přesné, postrádá lepkavost slova habit, které je nejjednodušší a které každý chápe jako chování, jež se stalo automatickým díky častému opakování.

Například v nepodstatné oblasti oděvní módy dnes muži nosí přiléhavé kalhoty a většině z nich to připadá normální, stejně jako v minulosti volné kalhoty. To se samozřejmě změní a nahradí to nový nebo „starý“ společenský módní zvyk a většina se s ním smíří. Ať už se rozhodnete jakkoli, prohrajete – nebo vyhrajete – podle toho, zda se budete řídit módními trendy v oblékání, které znamenají málo nebo hodně podle toho, zda si je vyložíte symbolicky jako něco, co znamená víc, než představuje jejich vzhled.

Je pravda, že všechny myšlenky, používání jazyka a chování se stávají druhou přirozeností, dokud se jí nestanou. Například „můj špatný“ už nemusí být dobré, pokud vím, fráze, které jsem se vyhýbal spolu s „tunou legrace“, „vy“ a „zámořské pohotovostní operace“.

Některé společenské návyky přetrvávají velmi dlouho, protože jsou neustále posilovány propagandou, která je vytvořila. Jak zdůraznil Jacques Ellul, taková propaganda není dotykem kouzelného proutku. „Je založena na pomalé, konstantní impregnaci. Vytváří přesvědčení a shodu, které jsou účinné pouze neustálým opakováním“. Jako pomalu kapající kohoutek kape a kape a kape, aby posílila svůj smysl.

Vezměme si nenávist vůči Rusku, kterou šíří vláda USA. Je stará více než sto let. Jen málo Američanů ví, že USA v roce 1918 napadly Rusko, aby se pokusily zastavit ruskou revoluci. Dnešní

válka USA proti Rusku není ničím novým, přesto mnoho lidí denně žere lži o válce na Ukrajině, protože je to pro ně zvykem, součástí jejich samozřejmého světa.

Vezměme si například atentáty CIA na prezidenta Kennedyho a jeho bratra Roberta. Americká média po desetiletí spolupracovala se CIA, aby posílila oficiální lži a označovala ty, kdo tyto lži odhalovali, za „konspirační teoretiky“, což je termín, který sama CIA propagovala a který média nadále denně používají k zesměšňování nesouhlasu. Fráze „konspirační teoretik“ je v současné době pravidelně používaná k odmítání kritiků jakéhokoli oficiálního tvrzení, nejen vraždy Kennedyových. Navíc se používá k tomu, aby se házela do jednoho pytle ta nejabsurdnější tvrzení, která jsou k dispozici – např. že marťanka porodila v Las Vegas kočku – s odhalením skutečných vládních spiknutí, aby se obojí odmítlo jako směšné.

Vezměme si například vraždu Dr. Martina Luthera Kinga mladšího, kterou americká vláda zakryla tím, že mu udělila vlastní svátek a jeho poselství zredukovala na blábol. Nyní můžete mít den služby, abyste zapomněli na Kingovo vášnivé odsouzení vlády USA jako nejnásilnějšího národa na světě a na to, že ho vláda zavraždila za jeho silný protiválečný postoj a kampaň za ekonomickou spravedlnost pro všechny.

Například útoky z 11. září 2001 a následné antraxové útoky. I ty byly od prvního dne zahaleny propagandou, která byla od té doby posilována, což vedlo k většinovému společenskému zvyku, že Usáma bin Ládín a devatenáct arabských únosců útoky naplánovalo a provedlo. Tato propaganda podpořila americkou invazi do Iráku a takzvanou válku proti terorismu, která nikdy neskončila, zničení Libye, Afghánistánu, probíhající válku proti Sýrii, agresí vůči Číně a válku USA proti Rusku, abychom jmenovali alespoň ty nejzjevnější. A odstartovala jednadvacet let a více potlačování občanských svobod, vládní cenzury a sledování. To vše bez masového odporu obyvatelstva ztraceného v samozřejmém světě kontroly mysli. Jejich mysl je zahlcena lží.

Vezměte si pandemickou propagandu Covid, která v březnu 2020 představila nový normál a pokračuje dodnes. Ničení malých podniků, ochromování ekonomik, vykrmování elit a nejbohatších vrstev a korporací, píchání miliónů netestovaných mRNA takzvaných vakcín, tato d'ábelská Velká lež zvykla lidi přijímat další omezení jejich přirozených práv pod záminkou ochrany jejich zdraví a přitom jim vážně škodí. Navzdory tomu, že všechna oficiální tvrzení se ukázala jako nepravdivá, po mnoho let propagovaný strach ze smrti a nemocí dramaticky přešel do společenského krevního oběhu a byla přijata další cenzura nesouhlasných hlasů.

Ve všech těchto příkladech a v mnoha dalších se mysl lidí pomalu a zákeřně plní myšlenkami a zkreslenými fakty, které jsou falešné a ovládající, podobně jako když si člověk hromadí předměty, které ho mohou zahltit. Propagandisté je nacpali „věcmi“, které mohou utišit jejich strach z prázdnoty a z toho plynoucí možnosti být schopni samostatně jasně myslet. Nadbytek informací je to poslední, co lidé potřebují, neboť jak řekl C. Wright Mills před šedesáti lety: „... v dnešní době faktů informace často ovládají jejich pozornost. a zahlcuje jejich schopnost je vstřebat.“

Ellul popisuje moderního člověka takto:

Především je obětí prázdnoty. – je to člověk zbavený smyslu. Je velmi zaneprázdněný, ale citově prázdňý, otevřený všem prosbám a hledající jedině – něco, co by zaplnilo jeho vnitřní prázdnotu. Je k dispozici a připraven naslouchat propagandě. Je to osamělý člověk Pro něj je propaganda, zahrnující Lidské vztahy, nesrovnatelným lékem. Odpovídá potřebě sdílet, být členem společenství, ztratit se ve skupině, přijmout kolektivní ideologii, která ukončí osamělost. *Propaganda je skutečným lékem na osamělost.*

A kdykoli někdo zpochybní některý ze společenských návyků, které udržují iluze lidí, jejich reakce mohou být ostré a prudké.

Naznačovat, že lidé shromažďují příliš mnoho věcí ze strachu z prázdnoty, jak jsem to udělal v článku o hromadění, se stává přímým útokem na jejich hluboký pocit o sobě samých. Jako by „věci“ byly prodloužením jejich identity, bez níž by se utopili. Ještě větší

hrozbou pro mnohé je zpochybňování jejich názorů na Covid 19, JFK, RFK, válku USA proti Rusku, 11. září atd. a naznačování, že spolklí masivní dávky hluboké státní propagandy. To je často rozzuří.

Je to „nevyslovitelné“, jak řekl trapistický mnich Thomas Merton, kterého cituje James W. Douglass ve své mimořádné knize JFK a nevyslovitelné:

Jednou z hrozných skutečností našeho věku je důkaz, že [svět] je skutečně zasažen, zasažen až do samého jádra své bytosti přítomností nevyslovitelného Je to prázdnota, která popírá vše, co se říká, ještě dříve, než jsou slova vyřčena; prázdnota, která se dostává do jazyka veřejných a oficiálních prohlášení v okamžiku, kdy jsou pronesena, a způsobuje, že vyznívají mrtvě s prázdnotou propasti. Je to prázdnota, z níž Eichmann čerpal puntičkářskou přesnost své poslušnosti...

Společenské návyky se velmi těžko odbourávají, zvláště když jsou posilovány oficiální propagandou. Bývají návykové. Vlastnictví a používání mobilního telefonu je toho nejlepším příkladem. Takové telefony jsou klíčovým prvkem digitální revoluce, která umožnila zvýšit sociální kontrolu a propagandu. Málokdo se jich dokáže vzdát. A když je vaše mysl naplněna mnohaletou propagandou, která se stala druhou přirozeností, je vaše schopnost samostatného myšlení velmi omezená. Není zde místo pro tvůrčí prázdnotu, která vede ke skutečnému myšlení. Z nesouhlasu se stává „konspirační teorie“.

Vskutku duté hlavy naplněné slámou.

Eliot se však možná mýlil ve způsobu, jakým svou báseň ukončil:

Končí svět

Takhle končí svět

Takhle končí svět

Ne s třeskem, ale se skučením

Může to skončit bouchnutím, zatímco mnozí budou jen skučet.

Self-Destructive Social Habits, Loneliness, and Propaganda vyšel 1.11.2022 na Global Research. Překlad v ceně 612 Kč Zvědavec.

